

Tweede zondag van de advent: *Jesaja 11,1-10 Matteüs 3, 1-11*

Thema: Dat een nieuwe wereld komen zal.

Overweging

De laatste tijd hoor ik wel vaker en ook afgelopen vrijdag weer bij de 1^e vrijdagviering, dat mensen zeggen: Ik beklaag ze, die arme kinderen die nu leven, nu geboren worden. In wat voor wereld komen die terecht? We leven in een wereld waarin we ons dagelijks verbazen over de nieuwste schending van mensenrechten. We horen over oorlog, vluchtelingen en klimaatverandering. In elk duister tijdperk bestaat de neiging om bij de pakken neer te gaan zitten, vanwege alles wat er verkeerd gaat in de wereld. Op zo'n moment heb je mensen nodig die ons weer hoop geven. Toen destijds Martin Luther King zag hoe de zwarten leden onder discriminatie begon hij zijn toespraak met: I have a dream, waarmee hij hoop wekte bij zijn volk. De profeet Jesaja doet hetzelfde op het ogenblik dat de mensen de moed dreigen te verliezen tijdens een moeilijke politieke periode in hun geschiedenis. Er is ongelijkheid en onrecht en het volk van Israël verlangt naar betere tijden. Jesaja geeft hen hoop. Hij wekt hen op met een heerlijke droom, een visioen over de toekomst van Israël. Hij heeft het over de stronk van Isaï, dat wil zeggen: God begint opnieuw bij Isaï. De lijn van de koningen vanaf David, die niet aan Gods opdracht beantwoorden, wordt afgebroken (denk aan het beeld van de omgehakte boom). Uit die stronk zal een nieuwe scheut opbloeien. Een nieuwe leider. De nieuwe koning uit het huis van David zal de wereld veranderen in de richting van vrede en recht. Als je nadenkt over een veilige wereld voor je kinderen of kleinkinderen, dan gaat het over hoop en vrees. Over het verlangen dat de wolf het lam niet verslindt; dat kalf en leeuw samen grazen. Dan hoop je dat de tegenpolen elkaar niet vernietigen maar verdragen. Het gaat over een wereld waarin mededogen heerst boven heerszucht en waarin het kindje met gerust hart zijn hand steekt in het nest van een adder. Beter en mooier kunnen we het ons niet voorstellen. Is dat niet de kern van het christendom. Jezus noemt dat "het koninkrijk van God". Na Jesaja treedt een tweede profeet op: Johannes de Doper. Johannes kondigt het komende koninkrijk van de hemel aan. In de woestijn, daar waar mensen terug tot zichzelf komen, roept hij ze op tot wat hij noemt: bekering. Ga het anders doen en laat Gods geest toe in je leven. We zijn nodig. Het is onze opdracht om mee te werken aan een betere wereld, om God aanwezig te brengen in onze eigen dag- dagelijks leven en goede vruchten voort te brengen. Om te doen wat je kunt. God heeft ons niet voor niets voor deze moeilijke tijden gemaakt. De droom van vrede en harmonie ligt aan de basis van ons leven. In de liefde die ouders voelen voor hun kind. Ze geven het kind een warm en veilig nestje. En als het kind opgroeit, op avontuur gaat, blijft de droom. Dit verlangen naar een veilige plek, naar harmonie is geen utopie. Het is een fundamentele levenskracht, Gods geestkracht. Wat ouders doen met hun pas geboren kindje, dat mogen wij doen voor elkaar. Diep in ons hart heeft God het verlangen gewekt naar een nieuwe wereld, een nieuwe toekomst. Aan ons de taak om voor hem de weg te bereiden en ons leven goede vrucht te laten dragen. Goede vruchten, opdat een nieuwe, betere wereld komen zal. Dit vredeslied geschreven door Huub Oosterhuis zorgt ervoor dat ik mag dromen en hopen én geloven dat een nieuwe wereld komen zal. In die wereld worden we gekend en gehoord. Daar bouwen wij veilige buurten en wonen mensen dooreen in wijken van vrede, in schaduw van bomen. Wij zullen niet voor leegte zwoegen, geen kinderen baren voor de verschrikking. De wolf en het lam zullen weiden tezamen: wij leren de oorlog af. Woorden met een groot sprookjesgehalte. Ik mag ze geloven en vertrouwen, er mijn hoop op stellen. Zo groeien we samen naar Kerstmis.